

Janko Sicerl

Smuk, smuk, kdo bo prvi?

Stric Matjan in nečak Stane ljubita bele poljane. Lep smuk zares ju vabi, mika. Stric počasi, varno smuča, boji se za srce in pljuča; če pade, pa je grozna pika. Na tekmi on številko prvi nosi, a Stane pa za zadnjo prosi. »Stric, gotovo vas še prehitim, nagrado prvo jaz dobim!« Stric molči in nič ne reče, saj dobro ve, kje proga teče. Za plotom prav močno zavira, misleč, da s plugom pot zapira. Kolovozi so res muka, po poti je nerodna smuka.

Stric v mislih že zmaguje, a zdajci zadaj glas začuje: Stric, smuk! V stran, če ne, vas poteptam!« Oh, ta Matjan! On noče v stran in s tem pravila krši. Tak tekmovalec je najgrši. »Haha, haha,« Matjan se krohota in še nadalje pluži — a kazen brž zasluži.

Stane že je za petami in preden stric se zdrami, že švigne skozi med nogami. »Stric Matjan, dober dan!« nagajivo mu zakliče. »Skozi predor spuščate fantiče!«

Stric ne reče nič in misli: »Ta je ptič! Malo šale mora biti, zdaj se moram pokoriti. Prenerodne moje so noge, mladina naj na tekmo gre.« Stric Matjan z mladino nič več ne tekmuje, le gleda jo in se raduje, ko darila ji kupuje. Smuk!

